

TEMPORADA 2025 - 2026
PRODUCCIÓ NÚM. 36

 ArtVocal
ensemble

BACH

CANTATES DE LA INTERIORITAT

BWV 56, 84 i 170 – Miserere en Do menor de J. D. Zelenka

Saïoa Goñi, soprano
Noelia Consonni, mezzosoprano
Elías Arranz, baríton
Art Vocal Ensemble, cor i orquestra
Llorenç Gelabert Gual, director

Dissabte 13 de juny | 20.00 h | Església de Sant Felip Neri (Palma)

19.00 h - “Reptes científics a l’Europa de Bach”
Conferència prèvia al concert a càrrec de Josep Lluís Pol, professor i divulgador

Entrades a <https://ticketib.com/ca/organizers/art-vocal-ensemble>

FUNDACIÓ CULTURAL
esconvent

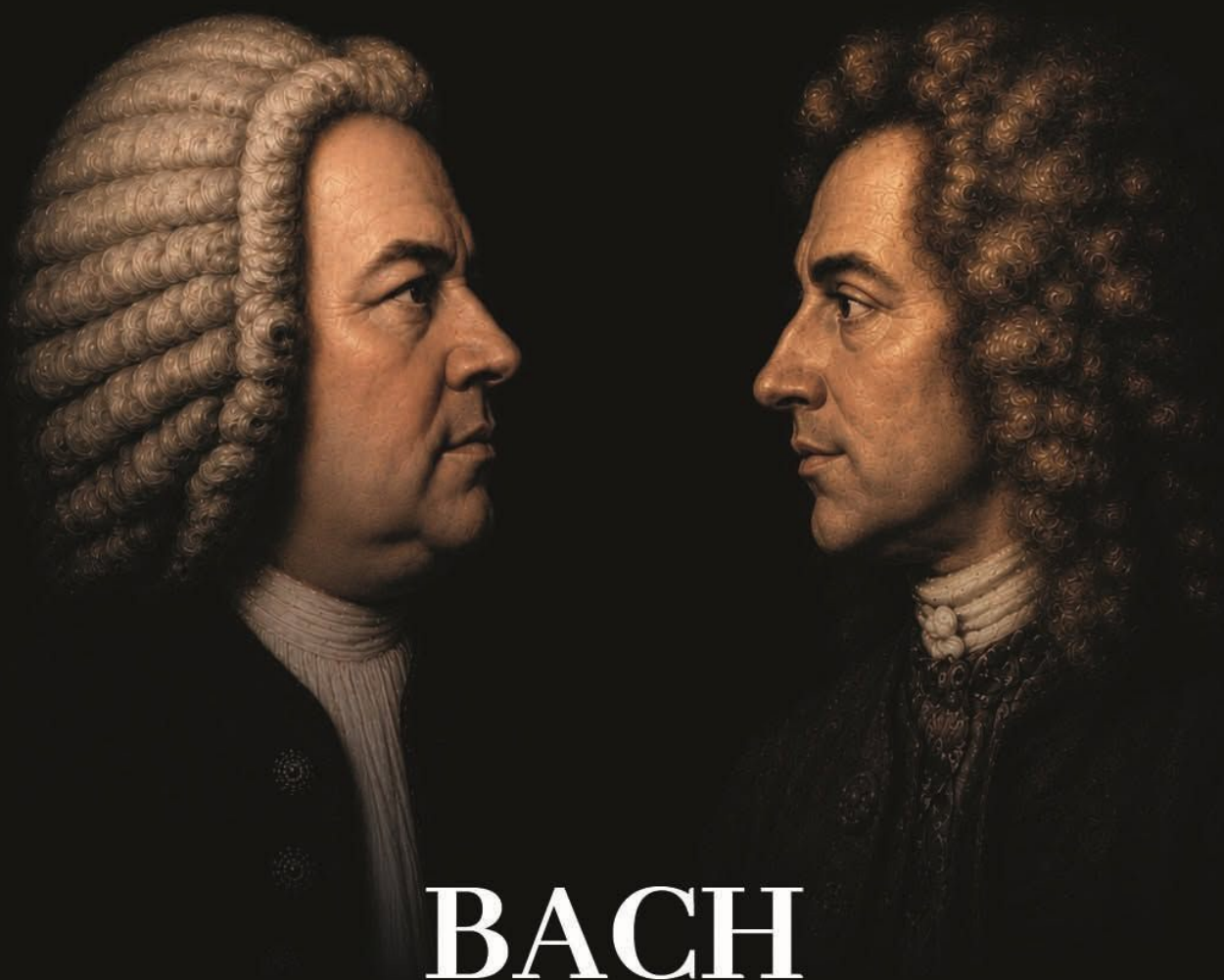
 Colonya
Fundació Guillem Cifre

 TIRATIRA
management

TEMPORADA 2025 - 2026

PRODUCCIÓ NÚM 36

BACH

CANTATES DE LA INTERIORITAT

BWV 56 84 i 170 – Miserere en Do menor de J. D. Zelenka

Saioa Goñi, soprano
Noelia Consonni, mezzosoprano
Elías Arranz, baríton
Art Vocal Ensemble, cor i orquestra
Llorenç Gelabert Gual, director

“Reptes científics a l’Europa de Bach”

Conferència prèvia al concert a càrrec de Josep Lluís Pol, professor i divulgador

FUNDACIÓ CULTURAL
esconvent

Zelenka *versus* Bach

Pronunciar el nom de Bach en música és com fer-ho amb el de Picasso en pintura o el de Newton en ciència. Qui no n'ha sentit a parlar? En canvi, el nom de Zelenka roman a l'abast d'un cercle melòman molt més reduït. Però haurem de cercar motius extra musicals que expliquin aquesta dicotomia perquè el fet és que la música de Jan Dismas Zelenka presenta una qualitat gairebé al mateix nivell que la del mestre d'Eisenach. La vida dels dos músics fou pràcticament paral·lela. Zelenka era cinc anys més jove que Bach i morí, també, quasi cinc anys abans. Segurament, els dos reberen les primeres lliçons de música dels respectius pares. Durant el Classicisme els dos autors foren arraconats tot i que, mentre la música Bach era restaurada per Félix Mendelssohn, els manuscrits de Zelenka quedaven tancats amb pany i clau a Dresden per excés de zel reial, amb l'afegitó que una bona part es va perdre per mor dels bombardejos de la Segona Guerra Mundial. Les diferències entre aquests dos mestres imprescindibles del Barroc les hem d'anar a cercar en àmbits diversos. Bach posava música a la litúrgia luterana mentre que Zelenka harmonitzava el feu catòlic de Dresden. Si Bach era un virtuós del clavicèmbal i de l'orgue (ahora que un gran violinista), Zelenka es dedicà al contrabaix com a instrumentista i gairebé no produí obres per a teclat sol. Certament, la producció de Bach és el clímax de l'arquitectura musical barroca però en Zelenka trobam una energia i un atreviment harmònic i rítmic, molt audaç per l'època, que el projecten molt més enllà d'una pura etiqueta de compositor barroc.

El Miserere de Jan Dismas Zelenka

Miserere, del llatí, teniu misericòrdia, apiadau-vos (Senyor, de mi). Sentireu la paraula 103 vegades en una obra relativament curta. Des del primer compàs del primer número (Miserere I) queda definit el seu caràcter: es tracta d'un Miserere exclamatiu, de desesperació, emfatitzat per una rítmica i una declamació obsessiva que juga amb atrevides dissonàncies i, lògicament, amb la tonalitat menor. En el segon número (Miserere II), les contralts presenten -en els dos primers compassos- la cèl·lula melòdica que dominarà gran part de l'obra. Els baixos la replicaran constantment per tots els tons mentre les altres veus la desenvoluparan i modularan en estil fugat. Només en el tercer número (Gloria Patri I) la música s'embeu d'una certa serenitat amb un solo de soprano que sembla fer una aclucada d'ull al Mozart que havia de venir. Per un moment, la coral (4. Gloria Patri II) s'embeurà d'aquesta serenitat i respondrà amb acords homofònics que perllongaran aquests moments de tranquil·litat: glòria al Pare! Però tot és una il·lusió. El cinquè número (Sicut erat) reprèn el neguit de l'estil fugat per acabar (Miserere III) amb la desesperació més profunda del motiu inicial. Miserere mei Deus: teniu misericòrdia, Senyor, de mi.

Les Cantates BWV 56, 84 i 170 de Johann Sebastian Bach

Ens trobam davant tres cantates que foren estrenades en un període de set mesos, ara farà exactament 300 anys. Bach tenia aleshores quaranta-un anys i en feia tres que s'havia traslladat a Leipzig per ocupar el càrrec de Kantor de l'Església de Sant Tomàs, lloc que ocuparia la resta de la seva vida. Els seus deures eren, principalment, ensenyar música als joves de l'internat i compondre i dirigir les obres necessàries per a les funcions litúrgiques, tant de Sant Tomàs com de Sant Nicolau. La cantata era el nucli musical central de la missa, s'interpretava just abans del sermó per crear el clima adequat i es basava sempre en el text de l'evangeli corresponent segons el diumenge o festivitat de l'any litúrgic. Tot i això, la lletra de les cantates no sol ser una cita textual de la Bíblia sinó que fa servir textos de Luter i d'altres teòlegs o escriptors més o menys contemporanis. Bach compongué més de 300 cantates de les que se'n conserven unes dos-centes. Hem volgut anomenar aquestes tres peces com a «Cantates de la Interioritat» pel caràcter introspectiu que presenten. En les tres cantates, la part solista es encomanda a una sola veu, recurs que podria haver fet servir per reforçar el missatge meditatiu de les lletres.

La cantata BWV 56 fou estrenada el 27 d'octubre de 1726. Es tracta d'una obra estructurada en la forma habitual de cinc parts: ària, recitatiu, ària, recitatiu, coral. Destaca el fet que és una de les dues úniques cantates que Bach escrigué per a la veu de baix. La línia melòdica és inspiradíssima i el text ens convida a suportar amb resolució el sofriment d'aquesta vida, comparant-lo al viatge d'un vaixell entre tempestes que acabarà arribant al port segur del Cel. El coral final (Vine, o mort, del son germana) és una declaració solemne d'abandó en la voluntat de Déu.

La cantata BWV 84 fou estrenada el 9 de febrer de 1727. Es tracta d'una obra amb la mateixa estructura que l'anterior, però aquesta vegada amb la tasca solista encomanada a la veu de soprano. El text fa referència a la paràbola dels treballadors de la vinya que es queixen quan reben el mateix sou que aquells que han arribat molt més tard. «Deu no em deu res i si em dona alguna cosa és per dir-me que m'estima» resa el primer recitatiu. La segona ària exulta alegria per la simple menja d'un tros de pa. La mateixa joia que desprèn el coral final «Mentrestant viuré satisfet amb Tu».

La cantata BWV 170 fou estrenada el 28 de juliol de 1726. En aquest cas, Bach no acaba l'obra amb cap coral, cosa que feia molt sovint per convidar el públic a participar en la celebració, ja que les melodies emprades normalment eren extretes de cants coneguts o populars. L'estructura que presenta és ben simètrica: ària, recitatiu, ària, recitatiu, ària. Aquí, la part solista és encomanada a la veu de contralt i el passatge de l'evangeli al qual fa referència és el sermó de la muntanya en el passatge que exhorta, no només a respectar el cinquè manament, sinó a no ser causa de cap greuge menor. Una interpel·lació que bé hauríem de fer nostra avui: Déu, oh Déu, com se n'ha allunyat l'home del Bé!

Josep Lluís Pol Llompart: Professor, divulgador i membre d'Art Vocal Ensemble

Saioa Goñi

Soprano navarresa que inicià la seva formació musical com a pianista abans d'orientar-se cap al cant líric. Es formà al Conservatori Professional Pablo Sarasate de Navarra, a Musikene i a l'ESMUC, on obtingué el Màster en Interpretació de Música Antiga amb la màxima qualificació. Actualment cursa el Màster d'Estudis Avançats en Cant d'Ensemble Vocal a la Schola Cantorum Basiliensis. Ha actuat com a solista en festivals com el Musikfest Bremen, el Bachfest Stuttgart, Bachcelona, Llums d'Antiga i la Quinzena Musical de Sant Sebastià, i col·labora regularment amb formacions com Vox Luminis, Conductus Ensemble, Cor Cererols, JSB Ensemble Stuttgart i Bach Collegium Barcelona, treballant sota la direcció de destacats especialistes en música antiga.

Noelia Consonni

Mezzosoprano argentina especialitzada en el repertori del Seicento italià i la música antiga. Graduada en Cant Líric pel Conservatori Provincial de Música de Tucumán, ha completat la seva formació amb destacats mestres internacionals i ha participat en classes magistrals amb figures com María Cristina Kiehr, Mariana Flores, Franco Fagioli i Gabriel Garrido. Va formar part, des del 2014 de l'agrupació Bach Collegium Buenos Aires, sota la direcció de Juan Florentino La Moglie, i ha estat membre dels ensembles L'Arcier di Venere i Herzsprache. El seu projecte E viver e morire va ser seleccionat pel programa de Mecenatge Cultural de la Ciutat de Buenos Aires. Paral·lelament, exerceix una intensa tasca docent, havent estat professora de cant complementari a la Universitat Nacional de las Artes (Buenos Aires) i preparadora vocal de diverses formacions corals especialitzades en música renaixentista i barroca.

Elías Arranz

El baríton Elías Arranz es formà a la Royal Academy of Music de Londres, a l'Studio de l'Òpera de La Monnaie de Brussel·les i a València, on obtingué el primer Màster en Interpretació Operística d'Espanya. L'any 2022 fou distingit com a Associate of the Royal Academy of Music (ARAM) en reconeixement a la seva trajectòria artística. Ha actuat en alguns dels principals teatres i auditoris d'Espanya i d'Europa, com el Gran Teatre del Liceu, el Teatro de la Zarzuela, la Wiener Konzerthaus, la Berlin Philharmonie o el Théâtre des Champs-Élysées. El seu repertori inclou rols com Leporello (Don Giovanni), Alfio (Cavalleria rusticana) i Probo (Atenaide), així com una destacada activitat en l'àmbit del lied, l'oratori i la música antiga. En les darreres temporades ha participat en estrenes absolutes i ha col·laborat amb prestigioses orquestres i festivals internacionals.

Art Vocal Ensemble

Orquestra

Concertino: Margalida Gual

Violins: Albert Grimalt, Rocío Miñana, Isabel Vila, Ricardo Duato, Júlia Ferriol, Pau Cots

Violes: Manel Gil, Beatriz Torres

Violoncel: Joana Gual

Contrabaix: Pere Bujosa

Oboès: Juan Rodríguez, Catalina Obrador

Fagot: Ximo Morales

Clavicèmbal: Pau Oliver

Orgue positiu: Jaume Thomàs

Cor

Sopranos: Magdalena Borràs, Margalida Cardona, Francisca Crespi, Margalida Escalas, Cruz Fernández, Paloma Gómez, Isabel Martorell, Teresa Oliver, Carolina Paschalides, María José Pérez, Àngela Puig

Contralts: Humbelina Balaguer, Franziska Brandt-Biesler, Aina Cifre, Sabela Oliver, Fina Pérez, Ágnes Margit Pethes, Esther Rotger, Maria Vallespir, Catalina Vilaret

Tenors: Antoni Ballester, Josep Ferrer, Guido Neethling, Francesc Ribas, Xavier Pujadas

Baixos: Toni Borràs, Jaime Canudas, Joan Carrió, David Llecha, Josep Lluís Pol, Diego Riera, José Francisco Ruiz

PART I

Miserere en Do menor de J. D. Zelenka

Miserere I

Miserere II

Gloria Patri I

Gloria Patri II

Sicut erat

Miserere III

Saïoa Goñi, soprano

Llorenç Gelabert Gual, director

PART II

Ich bin vergnügt mit meinem Glücke

BWV 84, per a soprano solista

Estic satisfet amb la meva sort

Aria: Ich bin vergnügt mit meinem Glücke

Rec.: Gott ist mir ja nichts schuldig

Aria: Ich esse mit Freuden mein weniges Brot

Rec.: Im Schweiß meines Angesichts

Coral: Ich leb indes in dir vergnüget

Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust

BWV 170, per a mezzosoprano solista

Vull portar de bon grat la meva creu

Aria: Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust

Rec.: Die Welt, das Sündenhaus

Aria: Wie jammern mich doch
die verkehrten Herzen

Rec.: Wer sollte sich demnach

Aria: Mir ekelt mehr zu leben

Ich will den Kreuzstab gerne tragen

BWV 56, per a baríton solista

Plaent repòs, estimat delit de l'ànima

Aria: Ich will den Kreuzstab gerne tragen

Rec.: Mein Wandel auf der Welt

Aria: Endlich, endlich wird mein Joch

Rec.: Ich stehe fertig und bereit

Coral: Komm, o Tod, du Schlafes Bruder

Saïoa Goñi, soprano · Noelia Consonni, mezzosoprano · Elías Arranz, baríton

Art Vocal Ensemble, cor i orquestra

Llorenç Gelabert Gual, director

TEMPORADA 2025 - 2026
PRODUCCIÓ NÚM. 36

 ArtVocal
ensemble

BACH

CANTATES DE LA INTERIORITAT

BWV 56, 84 i 170 – Miserere en Do menor de J. D. Zelenka

Saïoa Goñi, soprano
Noelia Consonni, mezzosoprano
Elías Arranz, baríton
Art Vocal Ensemble, cor i orquestra
Llorenç Gelabert Gual, director

Dissabte 13 de juny | 20.00 h | Església de Sant Felip Neri (Palma)

19.00 h - “Reptes científics a l’Europa de Bach”
Conferència prèvia al concert a càrrec de Josep Lluís Pol, professor i divulgador

Entrades a <https://ticketib.com/ca/organizers/art-vocal-ensemble>

FUNDACIÓ CULTURAL
esconvent

 Colonya
Fundació Guillem Cifre

 TIRATIRA
management

